

Провести чітку межу між цими групами не завжди можливо, тому що деякі сапрофітні види мікроміцетів, зокрема аспергілів і пеніцилів, за ослаблення резистентності організму здатні паразитувати на різних органах та тканинах рослин і тварин, викликаючи мікози, мікотоксикози, алергічні реакції та інші захворювання [2].

Пліснява зберігання уражує корми, як мертвий субстрат. Вони об'єднують близько 10–15 видів *Aspergillus* і понад 40 – *Penicillium*, близько 20 – роду *Fusarium*, кілька десятків видів та родів *Cladosporium*, *Stachybotrys*, *Dendrodochium*, *Trichoderma* [1, 2].

Під час збирання і обмолоту рослин одержані корми також забруднюються польовими грибами, що в період зберігання можуть розвиватися на зерні та зернових відходах, викликаючи їх самозігрівання, і, як наслідок, отруєння тварин токсичними продуктами їх життєдіяльності.

Метою досліджень було встановити ступінь ураженості мікроскопічними грибами сіна і соломи, які знаходились на зберіганні у СТОВ “Рось” Київської області.

Обґрунтування отриманих результатів. Дослідження грубих кормів, які були проведені у листопаді 2014 року, показали, що 23 % наявних запасів сіна і 28 % соломи на момент відбору проб були вражені мікроскопічними грибами. **(В.І. Що це?)**

Висновок. За використання таких кормів до складу раціонів великої рогатої худоби необхідно обов'язково вводити сорбенти мікотоксинів, що знизить ризик захворювань тварин мікотоксикозами.

Бібліографія

1. Гусев М.В. Микробиология / М.В. Гусев, Л.А. Минеева // М.: Изд-во МГУ, 2003.– 464 с.
2. Мудрецова-Висс К.А. Микробиология, санитария и гигиена / К.А. Мудрецова-Висс // М.: Деловая литература, 2001.– 388 с.

УДК: 636.2.082

Т. Л. Спіцина

кандидат ветеринарних наук доцент

Н. І. Сулова

кандидат ветеринарних наук, доцент

Л. В. Корейба

кандидат ветеринарних наук, доцент

Дніпропетровський державний аграрно-економічний університет

В. С. Донець

лікар ветеринарної медицини ДГ “Поливанівка” Дніпропетровської області

АНАЛІЗ ОСНОВНИХ ПОКАЗНИКІВ РЕЗИСТЕНТНОСТІ КОРІВ СІРОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ПОРОДИ В УМОВАХ ДГ “ПОЛИВАНІВКА” МАГДАЛИНІВСЬКОГО РАЙОНУ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Актуальність проблеми. Виробництво високоякісної яловичини можна вирішити за рахунок використання генетичного потенціалу різних аборигенних порід. Перспективною для вирішення цієї проблеми в умовах степової зони України є сіра

українська порода. Ці тварини скороспілі, отелення проходять без ускладнень, а телята народжуються з малою масою [1, с. 5–7].

Встановлено, що фізіологічний стан і продуктивність тварин залежить від характеру і інтенсивності обмінних процесів в організмі. Про стан рівня та направлення процесів обміну речовин у тканинах вказує вміст фосфоліпідів у крові, який змінюється впродовж лактації у корів сірої української породи [3, с. 248–252].

В господарствах переважна більшість отелень припадає на зимово–весняний період, коли умови годівлі корів значно порушуються. Це призводить до порушення обміну речовин, зниження резистентності організму та погіршенню відтворної функції тварин, [2, с. 493–496].

Дослідження проводилися в умовах ДГ “Поливанівка” Магдалинівського району Дніпропетровської області на коровах сірої української породи 3–4 річного віку, які знаходилися в умовах стійлового та пасовищно–табірного утримання.

За результатами досліджень встановлено, що у корів, які утримувалися на пасовищі, відмічено вищий рівень загального білка сироватки крові (на 27,3 %), що пов’язане, в першу чергу, із значно вищим вмістом альбумінів в крові у 1,42 рази. Концентрація сечовини за стійлового їх утримання була нижчою майже у 2 рази. Активність аланінамінотрансферази і аспартат амінотрансферази виявилася вищою за умов пасовищно–табірного утримання. Зокрема, активність аланінової трансамінази була вищою на 15,2 %, а аспарагінової на 11,6 %. Напевне, це пояснюється активністю печінки та попереково–смуғастих м’язів де вони локалізуються.

Також нами встановлено, що за умови тривалого перебування на пасовищах в їх крові збільшується кількість еритроцитів та вмісту гемоглобіну (на 15,7 % та 19,6 % відповідно). Рівень лейкоцитів також був вищим на 14,9 % порівняно з коровами, що утримувалися за умов стійлової системи, залишаючись в межах фізіологічних значень.

Отже, утримання корів сірої української породи за умови пасовищно–табірної системи сприяє кращому гемопоезу, за рахунок підвищення рухової активності значно поширюються функціональні можливості крові щодо транспорту кисню, вуглекислого газу та поживних речовин. Стимуляція механізмів неспецифічної резистентності обумовлює вищу кількість лейкоцитів в їх крові, що позитивно відображається на резистентності та реактивності корів сірої української породи.

Також нами встановлено, що корови сірої української породи, які утримувалися за умови стійлової системи мали у 1,5 рази довшу тривалість послідової стадії порівняно з коровами, що вільно випасалися. Післяродові захворювання у вигляді ендометритів спостерігалися у корів в умовах стійлової системи утримання, порівняно з коровами, які мали активний моціон. В них був вищим тонус мускулатури матки, значно швидше відбувалася регенерація ендометрію, на що вказує раннє припинення виділень із зовнішніх статевих органів після отелення. Також нами встановлено, що корови, що вільно випасалися мали скорочений сервіс–період, який становив в середньому 94 доби, тоді, як у тварин в умовах стійлової системи він був на 33 % довшим.

Висновок. Отже, система утримання впливає на функцію щодо відтворення у корів сірої української породи, що проявляється вищим тонусом мускулатури матки, та значно швидшим їх заплідненням. Це дозволяє значно скоротити відновлення функції щодо репродукції корів після отелення, це є запорукою успішного ведення м’ясного скотарства.

Бібліографія

1. Козир В.С. Генетична цінність сірої української породи / В.С. Козир // Держ. книга племінних тварин великої рогатої худоби сірої української породи. – К. : ППНВ, 2010. – Т.4.– С. 5 – 7.
2. Корейба Л.В., Ефективність комплексного лікування корів, хворих на післяродовий катаральний ендометрит в умовах ПР – АТ «Агро – Союз» Синельниківського району Дніпропетровської області // Л.В. Корейба, Т.Л. Спіцина, А.А. Голуб // Зб. наук. праць, – Харків, 2014 – Вип. 28, Ч. 2 С. 493 – 496.
3. Суслова Н.І., Спіцина Т.Л. Динаміка вмісту фосфоліпідів крові у худоби сірої української породи на різних етапах постнатального онтогенезу за різних систем утримання // Н.І. Суслова Т.Л. Спіцина // Науковий вісник ветеринарної медицини. – Біла Церква.Зб. наук. праць Вип. 13 (108)–2014 – С. 248 – 252.

УДК: 619:616-085:636.7

Т. Л. Спіцина

кандидат ветеринарних наук доцент

М. І. Гаращук

кандидат ветеринарних наук доцент

Дніпропетровський державний аграрно-економічний університет

І. Г. Ткачук

кандидат ветеринарних наук доцент

лікар ветеринарної медицини, м. Дніпропетровськ

ЛІКУВАННЯ ВИПАДКОВИХ РАН У СОБАК В УМОВАХ МІСТА ДНІПРОПЕТРОВСЬК

Актуальність проблеми. Серед хірургічних хвороб досить часто спостерігаються випадкові рани травматичного, асептичного, гнійно-запального та інших процесів в різних ділянках тіла тварини. При лікуванні ран на перший план відносять локалізацію патологічного вогнища і не розповсюдження на сусідні ділянки тіла їх [3 с. 110–113].

Всі рани характеризуються такими клінічними ознаками, як біль, зянення та кровотеча, часто спостерігається повне чи часткове порушення функції [2 с. 58–60]. Аналізуючи методи консервативного лікування ран треба зробити висновок про наявність значного арсеналу лікарських засобів, що впливають на процес загоєння ран, проте і до нині є актуальними пошуки нових засобів, більш ефективних, ніж існуючі [3 с.110–113; 1 с. 214–215].

Дослідження проводились в умовах державної районної лікарні Жовтневого і Бабушкінського районів м. Дніпропетровськ на собаках різної породи, віку, статі. З метою вивчення ефективності лікування випадкових ран було сформовано дві групи тварин по п'ять собак у кожній, живою масою від 0,5 до 40 кг. Групи було сформовано за принципом пар-аналогів. Піддослідні тварини знаходилися в однакових умовах утримання, отримували приблизно однаковий раціон та мали однакові діагнози.